

Αριθμός απόφασης: 1744/2016

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΣΤ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 6 Οκτωβρίου 2014, με την εξής σύνθεση: Αθ. Ράντος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Στ΄ Τμήματος, Π. Ευστρατίου, Κ. Φιλοπούλου, Σύμβουλοι, Μ.-Ελ. Παπαδημήτρη, Π. Χαλιούλιας, Πάρεδροι. Γραμματέας η Ελ. Γκίκα, Γραμματέας του Στ΄ Τμήματος.

Για να δικάσει την από 1η Ιουνίου 2009 αίτηση:

των: 1) του, κατοίκου Μεσσηνίας (.....), 2) του, κατοίκου Λακωνίας, 3) του κατοίκου Τριπόλεως (.....), 4) του, κατοίκου (.....) Αρκαδίας, 5) του, κατοίκου Άργους (.....), οι οποίοι δεν παρέστησαν, αλλά ο δικηγόρος που υπογράφει την αίτηση νομιμοποιήθηκε με συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο, 6) του, κατοίκου Κορινθίας (.....), 7) του, κατοίκου Κορινθίας (.....), 8) του, κατοίκου Κορινθίας (.....), οι οποίοι δεν παρέστησαν και 9) του, κατοίκου Λακωνίας (.....), ο οποίος δεν παρέστη, αλλά ο δικηγόρος που υπογράφει την αίτηση νομιμοποιήθηκε με συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο,

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο παρέστη με τον Εμμανουήλ Μουστάκη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή οι αναιρεσιόντες επιδιώκουν να αναιρεθεί η υπ' αριθμ. 289/2008 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Τριπόλεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγήτριας, Παρέδρου Μ. Ελ. Παπαδημήτρη.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον αντιπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της υπό κρίση αιτήσεως.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, (2094504-7/2009 ειδικά γραμμάτια παραβόλου).

2. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση ζητείται η αναίρεση της υπ' αριθ. 289/2008 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Τριπόλεως, με την οποία απορρίφθηκε έφεση των αναιρεσιόντων κατά της υπ' αριθ. 9/2006 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τριπόλεως. Με την απόφαση αυτή απορρίφθηκε προσφυγή των αναιρεσιόντων κατά της υπ' αριθ. ../16.5.2004 πράξεως του προϊσταμένου της Διευθύνσεως Διοικήσεως της Γενικής Διευθύνσεως Περιφέρειας Πελοποννήσου, με την οποία η Διοίκηση αρνήθηκε να καταβάλει στους αναιρεσιόντες, προϊσταμένους δασονομείων, το επίδομα θέσεως ευθύνης προϊσταμένου αυτοτελών γραφείων διοικήσεως του άρθρου 13 του ν. 3205/2003 (Α' 297).

3. Επειδή, από τους αναιρεσιόντες, ο 6ος και 7ος και 8ος δεν παρέστησαν με πληρεξούσιο δικηγόρο ούτε εμφανίσθηκαν στο ακροατήριο για να εγκρίνουν την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως ούτε τέλος προσκομίσθηκε συμβολαιογραφικό έγγραφο παροχής εκ μέρους τους πληρεξουσιότητας στον υπογράφοντα την αίτηση δικηγόρο. Επομένως, πρέπει ως προς αυτούς η υπό κρίση αίτηση να απορριφθεί ως απαράδεκτη, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 27 του π.δ/τος 18/1989.

4. Επειδή, στο άρθρο 13 του ν. 3205/2003 (Α 297) ορίζεται ότι «1. Στους προϊστάμενους οργανικών μονάδων οποιουδήποτε επιπέδου καταβάλλεται, για όσο χρόνο ασκούν τα καθήκοντά τους, μηνιαίο επίδομα θέσης ευθύνης οριζόμενο κατά βαθμίδα θέσης, ως εξής: α. Προϊστάμενοι Διοίκησης i. Προϊστάμενοι Διευθύνσεων Διοίκησης, εκατόν τριάντα ευρώ (130 €). ii. Προϊστάμενοι Υποδιευθύνσεων Διοίκησης (υποδιευθυντές και επιθεωρητές που δεν προϊστανται Διευθύνσεων), εβδομήντα ευρώ (70 €). iii Προϊστάμενοι Τμημάτων Διοίκησης, εξήντα πέντε ευρώ (65 €). iv Προϊστάμενοι Αυτοτελών Γραφείων Διοίκησης και Παιδικών Σταθμών, είκοσι πέντε ευρώ (25 €)...». Στο άρθρο 84 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2683/1999 Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ ορίζονται τα εξής: «1. ...2...3. Ως προϊστάμενοι τμημάτων και αυτοτελών γραφείων ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικών μονάδων επιλέγονται από το υπηρεσιακό συμβούλιο για μια τριετία υπάλληλοι με βαθμό Α' ... 4. Τον προϊστάμενο μη αυτοτελούς γραφείου ή αντίστοιχου επιπέδου μη αυτοτελούς οργανικής μονάδας ορίζει ο προϊστάμενος της αμέσως υπερκείμενης οργανικής μονάδας από τους υπαλλήλους που υπάγονται σε αυτόν, χωρίς επιλογή από το υπηρεσιακό συμβούλιο, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της παρ. 3 του παρόντος άρθρου.». Στο άρθρο 85 του ανωτέρω Κώδικα ορίζεται ότι: «1. Η επιλογή των προϊσταμένων τμημάτων και αυτοτελών γραφείων ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικών μονάδων γίνεται με απόφαση του υπηρεσιακού συμβουλίου, με βάση

τα κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 83...». Περαιτέρω, στο άρθρο 2 του ν. 2503/1997 (Α' 107) ορίζονται τα εξής: «1. Σε κάθε Περιφέρεια συνιστάται μία (1) Γενική Διεύθυνση που ονομάζεται Γενική Διεύθυνση Περιφέρειας και στην οποία προΐσταται ο Γενικός Διευθυντής Περιφέρειας κατά τα οριζόμενα στην παρ. 4 του παρόντος άρθρου. Η Γενική Διεύθυνση Περιφέρειας συγκροτείται από όλες τις Διευθύνσεις και τα αυτοτελή τμήματα και γραφεία της Περιφέρειας που έχουν την έδρα τους μέσα στα διοικητικά της όρια. Η πλήρης συγκρότηση των υπηρεσιών των Περιφερειών, η διάρθρωση σε Διευθύνσεις και Τμήματα, καθώς και η κατανομή των αρμοδιοτήτων στις οργανικές αυτές μονάδες και η τοπική τους αρμοδιότητα καθορίζεται στο Κεφάλαιο Β' του παρόντος νόμου. Η εσωτερική διάρθρωση οργανικών μονάδων σε γραφεία, όπου απαιτείται, γίνεται με απόφαση του οικείου Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Στο Β' Κεφάλαιο υπό τον τίτλο «Οργανισμός Περιφέρειας», στο άρθρο 5, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 11 του ν. 2672/1998 (Α' 298), ορίζεται ότι: «1. Η Περιφέρεια διαρθρώνεται ως εξής: «Γραφείο Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας. Γενική Διεύθυνση Περιφέρειας...2...3. Η Γενική Διεύθυνση Περιφέρειας συγκροτείται: Α. Από τις Διευθύνσεις: α) ...ιζ) Δασών... Στη Γενική Διεύθυνση Περιφέρειας υπάγονται επίσης οι Επιθεωρήσεις Δασών. Οι ανωτέρω οργανικές μονάδες, με την επιφύλαξη των διατάξεων των περιπτώσεων α, γ και δ' της παρ. 10 του άρθρου 6, έχουν τοπική αρμοδιότητα ολόκληρη την Περιφέρεια και έδρα τους την έδρα της Περιφέρειας. Β. Από τις Διευθύνσεις: α) Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Διοίκησης που λειτουργούν στους νομούς ή νομαρχίες της Περιφέρειας, εκτός από εκείνους που βρίσκεται η έδρα της Περιφέρειας, β) Δασών - Δασαρχεία και Αναδασώσεων. Οι ανωτέρω Διευθύνσεις έχουν τοπική αρμοδιότητα το νομό ή νομαρχία κατά τις ισχύουσες διατάξεις. Στο άρθρο 6 με τίτλο «Διευθύνσεις με τοπική αρμοδιότητα την Περιφέρεια ορίζεται ότι: «1...2...3...4...5...6...7. Η Διεύθυνση Δασών συγκροτείται από τα παρακάτω τρία (3) Τμήματα: Τμήμα Σχεδιασμού Δασικής Ανάπτυξης - Τμήμα Προστασίας Δασών και Δασικών Εκτάσεων Τμήμα Δασικό...». Στο άρθρο 7 παρ. 2 του ανωτέρω νόμου, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 11 του ν. 2672/1998 (Α' 290) ορίζεται ότι: «Η Διεύθυνση Δασών - Δασαρχεία και οι Διευθύνσεις Αναδασώσεων διαρθρώνονται και έχουν τις αρμοδιότητες, την έδρα και την τοπική αρμοδιότητα που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις, όπως ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος». Περαιτέρω, στο άρθρο 24 π.δ 1213/1981 (Α' 300) ορίζονται τα εξής: «1. Αι Περιφερειακά Δασικά Υπηρεσιαί Νομαρχιακού Επιπέδου είναι αι κάτωθι: α) Διευθύνσεις Δασών μετά των υπ'αυτάς Μονάδων. Β) Διευθύνσεις Αναδασώσεων. 2...3. Αι Διευθύνσεις Δασών προΐστανται των εν τη περιφέρεια δικαιοδοσίας των Δασαρχείων, Δασονομείων, Δασοφυλακείων, Κέντρων Επαγγελματικής Δασικής Εκπαιδεύσεως Επαγγελματικών Σχολών Δασοφυλάκων και Συνεργείων Συντηρήσεως και Επισκευής Μηχανικού Εξοπλισμού και έχουν την ευθύνην δια την εύρυθμην λειτουργία αυτών». Στο άρθρο 25 του ίδιου π.δ. ορίζεται ότι: «Αι Διευθύνσεις, Δασών, τα υπ'αυτάς Δασαρχεία, τα υπό τας Δ/νσεις Δασών άνευ Δασαρχείων ή υπό τα Δασαρχεία Δασονομεία και τα υπό τα τελευταία ταύτα Δασοφυλακεία ως και αι έδραι αυτών, ορίζονται ως έπεται:...». Τέλος, στο άρθρο 26 παρ. 13 του ανωτέρω π.δ. ορίζονται τα ακόλουθα: «Εις την αρμοδιότητα των Δασονομείων υπάγονται τα κάτωθι θέματα: α) Η υπό την καθοδήγησιν της Διευθύνσεως Δασών ή Δασαρχείου κατά πάντως περίπτωσιν συμμετοχή εις την διοίκησιν, διαχείρισιν, εκμετάλλευσιν και προστασίαν των δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων της περιοχής δικαιοδοσίας των ως και η δασοπολιτική επιτήρησις επί της διοικήσεως και διαχειρίσεως των ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων ως ορίζονται υπό της κείμενης νομοθεσίας και των δασοπονικών μελετών. β) Η εις την περιοχόν δικαιοδοσίας των επίβλεψις εκτελέσεως των ανατιθεμένων αυτοίς υπό των Διευθύνσεων Δασών ή Δασαρχείων κατά περίπτωσιν έργων και εργασιών των προβλεπομένων υπό των πάσης φύσεως δασικών μελετών γ) Αι επιμετρήσεις των, ανατιθεμένων αυτοίς υπό των Διευθύνσεων Δασών ή

Δασαρχείων, κατά περίπτωση, έργων και εργασιών των προβλεπομένων υπό των πάσης φύσεως δασικών μελετών...»

5. Επειδή, ανεξαρτήτως εάν τα Δασονομεία μπορούν, εν όψει, κυρίως, του τρόπου ασκήσεως των καθηκόντων τους, να χαρακτηρισθούν ως «αυτοτελή γραφεία» κατά την έννοια του νόμου, πάντως η χορήγηση του επιδόματος αυξημένης ευθύνης, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 13 του ν. 3205/2003, σε συνδυασμό με τις προαναφερθείσες διατάξεις του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ, προβλέπεται μόνο στους περιοριστικά απαριθμούμενους προϊσταμένους συγκεκριμένων οργανικών μονάδων, οι οποίοι, όμως, επιλέγονται βάσει της διαγραφόμενης στον ανωτέρω Κώδικα διαδικασίας. Με αυτό το δεδομένο, η χορήγηση του ένδικου επιδόματος, στην περίπτωση αυτοτελούς γραφείου, επιφυλάσσεται μόνον, υπέρ του επιλεγμένου, κατόπιν αποφάσεως υπηρεσιακού συμβουλίου, κατά την διαδικασία των άρθρων 84 και 85 του ΚΚΔΠΔΥ, προϊσταμένου.

6. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη σε συνδυασμό και με την πρωτόδικη απόφαση, οι αναιρεσείοντες, υπάλληλοι, κατηγορίας ΤΕ και κλάδου δασοπονικού, ασκούσαν καθήκοντα προϊσταμένων σε διάφορα δασονομεία της Περιφέρειας Πελοποννήσου. Με την από 10.5.2004 αίτησή τους, που υπέβαλαν στη Γενική Γραμματεία Περιφέρειας Πελοποννήσου, ζήτησαν να τους καταβληθεί το προβλεπόμενο από το άρθρο. 13 παρ. 1 του ν. 3205/2003 επίδομα θέσης ευθύνης προϊσταμένου αυτοτελούς γραφείου διοίκησης. Η Περιφέρεια Πελοποννήσου, με την υπ' αριθ. .../16.5.2004 πράξη της, απάντησε ότι τα δασονομεία δεν αποτελούν αυτοτελή γραφεία και επομένως οι προϊστάμενοι αυτών δεν δικαιούνται του εν λόγω επιδόματος. Κατά της ανωτέρω αρνητικής πράξεως οι αναιρεσείοντες άσκησαν προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την υπ' αριθ. 9/2006 απόφαση του τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Τριπόλεως, με την αιτιολογία ότι τα δασονομεία δεν αποτελούν αυτοτελή γραφεία και επομένως οι προϊστάμενοι αυτών δεν δικαιούνται το ανωτέρω επίδομα. Ειδικότερα, έγινε δεκτό ότι τα δασονομεία δεν αποτελούν αυτοτελή γραφεία, διότι είναι ενταγμένα οργανικά σε μονάδα υπέρτερου επιπέδου, όπως οι Διευθύνσεις Δασών και τα δασαρχεία, υπό την καθοδήγηση των οποίων ασκούν τις αρμοδιότητές τους. Κατά της αποφάσεως αυτής οι αναιρεσείοντες άσκησαν έφεση, με την οποία προέβαλαν ότι τα δασονομεία λειτουργούν ως δημόσιες αυτοτελείς οργανικές μονάδες της Δασικής Υπηρεσίας, με ίδια έδρα, ίδιο προσωπικό και αρμοδιότητες, σε ορισμένη εδαφική περιφέρεια και αποτελούν επομένως οργανικές μονάδες επιπέδου αυτοτελούς γραφείου, και άρα οι ίδιοι, ως προϊστάμενοι σε αυτά, δικαιούνται του επιδόματος θέσεως ευθύνης προϊσταμένου αυτοτελούς γραφείου διοικήσεως. Η έφεση απορρίφθηκε με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία έγινε δεκτό, καθ'ερμηνεία των προαναφερθεισών διατάξεων, ότι η Διεύθυνση Δασών και το Δασαρχείο αναθέτουν στα Δασονομεία τη διαχείριση, εκμετάλλευση και προστασία των δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων της περιοχής τους, έχοντας όμως την καθοδήγηση των έργων αυτών. Με τα δεδομένα αυτά κρίθηκε ότι τα δασονομεία δεν αποτελούν οργανικές μονάδες επιπέδου αυτοτελούς γραφείου, αφού είναι ενταγμένα οργανικά στις υπερτέρου επιπέδου μονάδες της οικείας Διευθύνσεως Δασών και των αντιστοίχων Δασαρχείων και επομένως οι αναιρεσείοντες, οι οποίοι άσκησαν καθήκοντα προϊσταμένων δασονομείων, δεν δικαιούνται επίδομα θέσεως ευθύνης προϊσταμένου.

7. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη, δεχόμενη ότι τα δασονομεία δεν αποτελούν οργανικές μονάδες αυτοτελούς γραφείου και ότι οι αναιρεσεύοντες, ως ασκούντες καθήκοντα προϊσταμένων σε αυτά, δεν δικαιούνται το επίδομα αυξημένης ευθύνης του άρθρου 13 του ν. 3205/2003, ερμήνευσε εσφαλμένα τις προεκτεθείσες διατάξεις, καθώς επίσης και τις διατάξεις του π.δ. 433/1977 «Περί Οργανισμού του Υπουργείου Γεωργίας» (Α' 133), της υπ' αριθ. 43658/1977 αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας «Περί καθορισμού περιοχής αρμοδιότητας Δασαρχείων και καθορισμού έδρας και περιοχής αρμοδιότητας Περιφερειακών Δασικών Γραφείων, Δασικών Σταθμών και Δασοφυλακείων» (Β' 703), της υπ' αριθ. 57923/2283/1977 αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας «Περί καθορισμού αρμοδιοτήτων Περιφερειακών Δασικών Γραφείων, Δασικών Σταθμών και Δασοφυλακείων» (Β' 744) και των άρθρων 9 και 10 του ν. 4173/1929 «Περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 11/11 Μαΐου 1929 Ν.Δ/τος περί Δασικού Κώδικος». Ειδικότερα, οι αναιρεσεύοντες προβάλλουν ότι στη νομοθεσία δεν χαρακτηρίζεται ως αυτοτελές γραφείο η οργανική μονάδα που δεν υπόκειται σε διεύθυνση άλλης υπηρεσίας. Αντιθέτως τα δασονομεία αποτελούν, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, αυτοτελείς δημόσιες οργανικές μονάδες. Το γεγονός δε ότι περιορισμένες αρμοδιότητες των Δασονομείων ασκούνται, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, υπό την καθοδήγηση των διευθύνσεων δασών και των δασαρχείων δεν είναι αρκετό, ώστε τα δασονομεία να ενταχθούν οργανικά στις διευθύνσεις δασών και στα δασαρχεία. Εξάλλου, από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται, σύμφωνα με τους αιτούντες, ότι τα δασονομεία έχουν συγκεκριμένες, ιδιαίτερες σημαντικές αρμοδιότητες, ασκούμενες σε ορισμένη εδαφική περιφέρεια, οι οποίες συνδέονται με την άσκηση προληπτικού και κατασταλακτικού ελέγχου, όσον αφορά στην τήρηση των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας. Επίσης, οι αναιρεσεύοντες ισχυρίζονται ότι τα Δασονομεία προϊστάμενοι των Δασοφυλακείων, έχουν δική τους έδρα, οίκημα, πρωτόκολλο εισερχομένων - εξερχομένων εγγράφων, προσωπικό και εκδίδουν εκτελεστές διοικητικές πράξεις, οι οποίες προσβάλλονται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων. Ενόψει όμως των εκτεθέντων στην πέμπτη σκέψη σχετικά με τον τρόπο επιλογής των προϊσταμένων αυτοτελών γραφείων, σε συνδυασμό με το ότι με την κρινόμενη αίτηση δεν προβάλλεται ούτε από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι οι αναιρεσεύοντες είχαν επιλεγεί ως προϊστάμενοι των δασονομείων στα οποία υπηρετούσαν, σύμφωνα με την οριζόμενη στο άρθρο 84 του ν. 2683/1999 διαδικασία, δηλαδή κατόπιν αποφάσεως υπηρεσιακού συμβουλίου, η χορήγηση του επίμαχου επιδόματος δεν ήταν δυνατή για τον λόγο, προεχόντως, αυτόν. Συνεπώς, ο προβαλλόμενος λόγος αναιρέσεως και οι επιμέρους συναφείς ισχυρισμοί, πρέπει να απορριφθούν προεχόντως ως αλυσιτελείς.

8. Επειδή, κατόπιν τούτων, και ενόψει του ότι δεν προβάλλεται άλλος λόγος αναιρέσεως, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθούν προεχόντως ως αλυσιτελείς.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την αίτηση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει σε βάρος των αναιρεσειόντων συμμετρως την δικαστική δαπάνη του Ελληνικού Δημοσίου, η οποία ανέρχεται σε τετρακόσια εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 21 Οκτωβρίου 2014

Ο Πρόεδρος του Στ? Τμήματος

Η Γραμματέας του Στ? Τμήματος

Α. Ράντος

Ελ. Γκίκα

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2016.

Ο Πρόεδρος του Στ? Τμήματος

Η Γραμματέας του Στ? Τμήματος

Χ. Ράμμος

Ελ. Γκίκα

Μ.Δ.